

РЕШЕНИЕ

№ 384

гр. София , 28.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание на тридесет и първи май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Бистра Николова
Членове:	Тодор Тодоров Милен Василев

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева
като разглежда докладваното от Тодор Тодоров Въззивно търговско дело № 20211001000306 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и следв. от ГПК.

С решение № 260008 от 04.01.2021г., постановено по т.д. № 999/2020г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 16 състав е осъдил ЗАД „ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД да заплати на „КОИН КОНСУЛТ“ ООД, на основание чл. 301, ал. 3 от КЗ, вр. с чл. 99 от ЗЗД сумата от 92 039,06 лева, представляваща цедирано от застрахователен брокер „АВВИ“ ООД вземане за възнаграждение за посредничество във връзка със сключен между ответника и „Софийска вода“ АД договор № 8055/06.11.2018г. за застраховки „Имущество – всички рискове“ и „Прекъсване на дейността“, за което възнаграждение са издадени фактура № 0000002419/10.01.2019г. на стойност 46 019,53 лева и фактура № 0000002530/11.07.2019г. на стойност 46 019,53, ведно със законната лихва върху главницата от предявяването на исковата молба – 02.06.2020г. до окончателното ѝ погасяване; на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД сумата от 8 348,10 – обезщетение за забава върху главницата за периода от падежа на всяка фактура до 01.06.2020г., както и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 4 365,49 лева – разноски по делото.

Срещу така постановеното решение е постъпила въззивна жалба от ЗАД „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД с оплаквания за неправилност и необоснованост, поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и на материалния закон. Излагат се твърдения за неправилно приложение на материалния закон, а именно на разпоредбата на чл. 301, ал. 1 и ал. 3 от КЗ, предвид неправилно приетото от първоинстанционния съд, че

възлагането на брокера „АВВИ“ ООД да осъществява застрахователно посредничество е станало с факта на подписването на договор № 6609/22.06.2015г. със „Софийска вода“ АД. Твърди се да са неправилни изводите на съда, че за да възникне вземането на застрахователния брокер е достатъчно да е налице горепосочения договор между застрахователния брокер и ползвателя на услугата, без да е необходимо да има отделно възлагане. Посочва, че предвиденото в разпоредбата на чл. 301, ал. 1 от КЗ, като условие възлагане на брокера от ползвателя на застрахователните услуги, в случая „Софийска вода“ АД не е установено да е налице по делото. Такова възлагане не е налице и по рамковия договор между „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД и застрахователния брокер „АВВИ“ ООД от 2007г., съобразно чл. 1 и чл. 3 от последния „брокерът може да извършва застрахователно посредничество само след възлагане на такова от потребител на застрахователни услуги“, който в конкретния случай е „Софийска вода“ АД. Излага се, че противно на възприетото от първоинстанционния съд по делото не е доказано „АВВИ“ ООД да е извършило дейност в полза на „ОЗК – Застраховане“ АД, за да претендира заплащане на възнаграждение. Посочва се, че издадените едностранно фактури не са основание за плащане. От изложеното следва, че вземането на „АВВИ“ ООД към „ОЗК – Застраховане“ АД не съществува, съответно извършената цесия е с невъзможен предмет. Претендира се отмяна на така постановеното решение и постановяване на решение по същество на спора, с което исковите претенции да бъдат отхвърлени и да се присъдят направените съдебно – деловодни разноски.

Въззиваемата страна „КОИН КОНСУЛТ“ ООД оспорва така подадената въззивна жалба. Моли обжалваното решение да бъде потвърдено и да се присъдят направените съдебно – деловодни разноски.

Въззивната жалба е подадена в законоустановения срок, същата изхожда от надлежна страна - ответник в първоинстанционното производство, имаща право и интерес да обжалва, насочена е срещу подлежащ на обжалване валиден и допустим съдебен акт, поради което същата следва да бъде разгледана по същество.

Съдът, като съобрази данните по делото във връзка с доводите на страните, намери следното:

Производството пред Софийски градски съд е образувано по искова молба на „КОИН КОНСУЛТ“ ООД срещу ЗАД „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, с която са предявени осъдителни иски с правно основание чл. 301, ал. 3 от КЗ, във вр. с чл. 99 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за заплащане на сума в размер на 92 039,06 лева, ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, представляваща цедирано от „АВВИ“ ООД вземане за комисионно възнаграждение по договор за застрахователно посредничество от 09.07.2007г., за което са издадени фактура № 0000002419/10.01.2019г. на стойност 46 019,53 лева и фактура № 0000002530/11.07.2019г. на стойност 46 019,53 лева и обезщетение за забава върху главницата в размер на 8 348,10 лева за периода от падежа на всяка фактура (10-то число на месеца, следващ издаването ѝ) до

предявяване на исковата молба - 02.06.2020г.

В първоинстанционното производство ищецът „Коин Консулт“ ООД е поддържал, че между ответника и „АВВИ“ ООД бил сключен договор № 2000-19 за извършване на застрахователно посредничество, по силата на който на посредника се дължало възнаграждение за сключен застрахователен договор. На 22.06.2015г. застрахователният брокер „АВВИ“ ООД сключило договор със „Софийска вода“ АД за посредничество № 6609, като в резултат на проведена обществена поръчка между застрахователя и „Софийска вода“ АД бил сключен договор № 8055/06.11.2018г. за застраховки „Имущество – всички рискове“, „Прекъсване на дейността“, като в издадената от застрахователя полица № 0110-195-2018-00003 изрично било записано, че застрахователен брокер по същата е „АВВИ“ ООД, което имало право на възнаграждение в размер на 20 % от застрахователната премия, като за същото били издадени фактура № 0000002419/10.01.2019г. на стойност 46 019,53 лева и фактура № 0000002530/11.07.2019г. на стойност 46 019,53 лева, които следвало да бъдат заплатени до 10-то число на следващия издаването им месец. Липсата на изпълнение пораждала и задължение за престиране на обезщетение за забава в размер на законната лихва. На 14.04.2020г. между застрахователния брокер „АВВИ“ ООД и ищеца бил сключен договор за прехвърляне на вземане, в резултат на който дължимите по фактурите главници и обезщетенията за забава върху тях преминали в патримониума на ищеца, за което длъжникът ЗАД „ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД бил нотифициран с уведомление № ЦУ 99-3013/16.04.2020г. Ищецът изпратил до застрахователя и нарочна покана за плащане № ЦУ 99-3012/16.04.2020г.

Ответникът ЗАД „ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД в подаден в срок отговор на исковата молба е оспорвал предявените искове като недопустими, поради липсата на правен интерес, тъй като ищецът не бил негов кредитор, което възражение не касае процесуалната допустимост, а основателността на исковете. По същество е оспорил исковете като неоснователни, тъй като ищецът не бил придобил вземане чрез цесия от застрахователен брокер „АВВИ“ ООД, тъй като такова вземане изобщо не съществувало към сключване на договора за цесия. Не било доказано „АВВИ“ ООД да е осъществило посредничество по отношение „Софийска вода“ АД. Посочването на „АВВИ“ ООД в застрахователната полица имало действие за в бъдеще, а не касало минали действия. Издадените фактури не били приети за плащане и не били подписани от ответника. Обществената поръчка била спечелена от ЗАД „ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД без каквото и да било съдействие от праводателя на ищеца „АВВИ“ ООД.

За установено от фактическа страна, настоящият състав намери следното:

По делото не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с договор № 2000-19, сключен на 09.07.2007г. ЗАД „ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, в качеството му на застраховател и „АВВИ“ ООД, в качеството му на застрахователен брокер, вписан в регистъра на застрахователните брокери на КФН са постигнали съгласие в случаите, когато по възлагане от потребители на застрахователни услуги, брокерът извършва застрахователно посредничество, в резултат на което е сключен застрахователен договор със застрахователя, да се дължи възнаграждение на брокера в размер, посочен в приложение № 1 към договора (т. 1.1), което възнаграждение се заплащало до 10-то число на всеки месец за

застраховките, сключени с посредничеството на брокера през предходния месец (т. 4.5 от договора). В т.2.1. от Договора е предвидено, че последния влиза в сила от датата на подписването му и се сключва за неопределен срок.

Видно от договор за застрахователно посредничество № 6609, сключен на 22.06.2015г., трето за спора лице - „Софийска вода“ АД назначило „АВВИ“ ООД за свой застрахователен брокер за застраховки с предмет „Имущество“ и „Прекъсване на дейността“, за което брокерът имал право да получи възнаграждение, което му се дължало под формата на комисионна от застрахователната компания, предоставяща застрахователно покритие – чл. 4 и чл. 5 от договора.

Не е спорно по делото, че в резултат на процедура по възлагане на обществена поръчка № ТТ001732, между „Софийска вода“ АД и ЗАД „ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД е сключен договор № 8055/06.11.2018г. за застраховки „Имущество – всички рискове“ и „Прекъсване на дейността“, с който договор застрахователят се задължил да извършва услугите, предмет на обществената поръчка за обособена позиция 1, съгласно одобреното техническо-финансово предложение, като е сключена застрахователна полица № 0110-195-2018-00003/06.11.2018 г. със срок на действие 12 месеца, считано от 05.11.2018г., по която застрахователната премия е в общ размер на 240 000 евро и е платима на две равни вноски. За размера на всяка от вноските, възлизащ на сумата 234 699,60 лева са издадени, съответно сметка № 0110195201800003/06.11.2018 г., подписана от застрахования „Софийска вода“ АД и застрахователя, и дебитно писмо за начислена застрахователна премия от 15.03.2019г., изготвено от „АВВИ“ ООД, с адресат „Софийска вода“ АД. Не се спори, че застрахователната премия е заплатена в полза на застрахователя.

Видно от раздел А: техническо задание – предмет на договора, сключен между „Софийска вода“ АД и ЗАД „ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, е предвидено, че обслужването на договора по обособената позиция 1, да се извършва с посредничеството на застрахователен брокер „АВВИ“ ООД.

По делото са представени фактура № 0000002419/10.01.2019 г. на стойност 46 019,53 лева и фактура № 0000002530/11.07.2019 г. на стойност 46 019,53 лева.

С договор за прехвърляне на вземане, сключен на 14.04.2020г. застрахователният брокер „АВВИ“ ООД е прехвърлил на ищеца „КОИН КОНСУЛТ“ ООД вземанията си от ЗАД „ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД за комисионно възнаграждение в размер на 92 039,06 лева, обективирани във фактура № 0000002419/10.01.2019г. на стойност 46 019,53 лева и фактура № 0000002530/11.07.2019г. на стойност 46 019,53 лева, като за извършеното прехвърляне застрахователят е нотифициран с уведомление, вх. № ЦУ 99-3013/16.04.2020г.

Цесионерът „КОИН КОНСУЛТ“ ООД изпратило и нарочна покана за плащане, вх. при адресата № ЦУ99-3012/16.04.2020г., с която претендирало освен заплащането на главницата и на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД обезщетение за забава, което към 12.03.2020г.

възлизало на сумата 7 836,73 лева.

В отговор на поканата, изх. № 99-3112/24.04.2020г. ответното ЗАД „ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД оспорило да съществуват прехвърлените вземания по процесните две фактури, тъй като ако „АВВИ“ ООД изпълнявало някакво посредничество, то това било само и единствено в полза на „Софийска вода“ АД, освен това дължимостта на комисионна при обществените поръчки следвало да е изрично записана в документацията по обществената поръчка, а такова условие липсвало и затова, ако възнаграждение се дължало на брокера, то се дължало от застрахования, но не и от застрахователя.

По делото пред първоинстанционния съд е изготвена съдебно-счетоводна експертиза от вещото лице – Д. С. Т., който излага, че застрахователна полица № 0110-195-2018-00003 е отразена в счетоводството на ответника, като дължимото възнаграждение на брокера „АВВИ“ ООД в размер на 20 % от застрахователната премия (дължима на две вноски) възлиза на сумата 92 039,06 лева (по 46 019,53 лева за всяка вноска). Процесните фактури № 0000002419/10.01.2019г. на стойност 46019,53 лева и № 0000002530/11.07.2019г. на стойност 46 019,53 лева били осчетоводени само в счетоводството на „АВВИ“ ООД, като в счетоводството на ответника не били приети и отразени. Липсвали доказателства за извършени плащания по фактурите.

По делото пред първоинстанционния съд са разпитани като свидетели лицата – Т. Г. В. и Р. С. П.. Свидетелят В. в открито съдебно заседание, проведено на 22.12.2020г. пред първоинстанционния съд заявява, че е заместник – управител в застрахователен брокер „АВВИ“ ООД и има спомен за това, че през 2018г. застрахователния брокер е участвал в организирането на обществена поръчка спечелена от „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД. От своя страна застрахователния брокер „АВВИ“ ООД е бил в договорни отношения със „Софийска вода“ АД, като обслужвал застрахователните интереси на последните във връзка с имуществените им застраховки. Заявява, че „АВВИ“ ООД и „Софийска вода“ АД имат договор за застрахователно посредничество. От друга страна между „АВВИ“ ООД и „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД също е налице, сключен договор за застрахователно посредничество.

Свидетелят П. заявява, че е директор на дирекция „Продажби на застрахователни продукти“ при ЗАД „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, като последната е издала процесната полица във връзка със спечелена обществена поръчка от ЗАД „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, като не е налице участие на трето лице по отношение на така проведената обществена поръчка на „Софийска вода“ АД, а именно застрахователен брокер.

При така установената фактическа обстановка и с оглед правомощията си по чл. 269 от ГПК, съдът намери следното:

Предявеният иск е с правно основание чл. 301, ал. 3 КЗ вр. чл. 99 ЗЗД.

В чл. 301 от КЗ е предвидено, че застрахователният брокер е търговско дружество

или едноличен търговец, вписан в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 12 от Закона за Комисията за финансов надзор, който срещу възнаграждение по възлагане от ползвател на застрахователни услуги извършва застрахователно посредничество и по възлагане от застраховател или презастраховател извършва презастрахователно посредничество. В настоящият случай е безспорно установено по делото, че „АВВИ“ ООД има качеството на застрахователен брокер, вписан в регистъра, като процесния случай попада в първата хипотеза, а именно извършване на посредничество по възлагане на от ползвател на застрахователни услуги. В чл. 301, ал. 3 КЗ е предвидено, че при извършване на застрахователно посредничество възнаграждението на застрахователния брокер се включва в застрахователната премия и се дължи от застрахователя, освен ако в договора, уреждащ отношенията между ползвателя на застрахователни услуги и застрахователния брокер, е уговорено друго.

По делото е безспорно установено, а и видно от представения по делото договор за застрахователно посредничество № 2000 – 19 от 09.07.2007г., че между „АВВИ“ ООД (частен праводател на ищеца „КОИН КОНСУЛТ“ ООД) и ответника ЗАД „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД е възникнало търговско правоотношение, по което „АВВИ“ ООД в качеството на застрахователен брокер е поел задължение да посредничи при сключване и изпълнение на застрахователни договори с потребители на застрахователни услуги, а ответникът е поел насрещното задължение да плаща възнаграждение, което се определя от Приложение № 1 към договора.

Не се спори по делото, а се установява и от събраните доказателства, че между „Софийска вода“ АД – в качеството си на потребител на застрахователни услуги и застрахователния брокер „АВВИ“ ООД е сключен договор за застрахователно посредничество № 6609/22.06.2015г., с който на брокера е възложено осъществяването на застрахователно посредничество при сключване на застраховки „Имущество и прекъсване на дейността“, за което изрично страните уговорили възнаграждение да се дължи от застрахователя, предоставил застрахователното покритие.

Така уговореното по отношение на дължимото възнаграждение е в съответствие със съдържанието на разпоредбата на чл. 153, ал. 3 от КЗ (отм.), действаща към момента на сключване на договора и аналогична на чл. 301, ал. 3 от КЗ, като в случая не е предвидено „друго“ по отношение на задълженото лице, което е все застрахователят, с който възниква застрахователното правоотношение, в рамките на което получава престоиране на застрахователна премия.

В настоящият случай след осъществена процедура по възлагане на обществена поръчка е сключен застрахователен договор № 8055 от 06.11.2018г. между ЗАД „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, като изпълнител и „Софийска вода“ АД, като възложител. В РАЗДЕЛ А от техническото задание към договора за обществена поръчка е предвидено, че обслужването на договора ще се извършва с посредничеството на застрахователен брокер

„АВВИ“ ООД, с който възложителят е сключил договор за обслужване на корпоративните му интереси.

Неоснователни са възраженията направени от ЗАД „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ в подадената въззивна жалба за липса на възлагане на посредничество по отношение на застрахователния брокер „АВВИ“ ООД от страна на ползвателя на застрахователни услуги - „Софийска вода“ АД. Това е така, тъй като изрично в договора за застрахователно посредничество № 6609/22.06.2015г. е предвидено, че на брокера е възложено осъществяването на застрахователно посредничество при сключване на застраховки „Имущество и прекъсване на дейността“, с какъвто и предмет е сключения в последствие застрахователен договор № 8055 от 06.11.2018г., след осъществената процедура по възлагане на обществена поръчка. Настоящият състав приема, че така предвиденото в договора е достатъчно за да се приеме, че е налице възлагане на посредничество от страна на „Софийска вода“ АД, противно на изложеното във въззивната жалба. Това е така, тъй като в закона не е предвидено възлагането да става по определен начин или в определена форма, както и да предхожда сключването на договора за застрахователно посредничество.

В обобщение, налице е възлагане от страна на „Софийска вода“ АД по отношение на застрахователния брокер „АВВИ“ ООД, в резултат на което е сключен застрахователен договор със ЗАД „ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, поради което е възникнало и задължение за ответника да заплати възнаграждение за осъщественото посредничество, представляващо % от застрахователната премия, като не е налице постигната уговорка за заплащане на възнаграждението от страна на потребителя на застрахователния продукт, видно от доказателствата по делото, а именно договор за застрахователно посредничество № 2000 – 19 от 09.07.2007г. и договор за застрахователно посредничество № 6609/22.06.2015г.

Съгласно уговореното в договор № 2000-19 от 09.07.2007г., застрахователят ЗАД „ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД дължи да заплати възнаграждението на брокера до 10-то число на месеца, следващ този в рамките на който е сключен застрахователния договор, което е станало на 06.11.2018г., съответно възнаграждението е било дължимо до 10.12.2018г., към който момент е настъпила и изискуемостта му до който извод е достигнал и първоинстанционния съд. За процесното вземане са издадени два броя фактури № 0000002419/10.01.2019г. на стойност 46019,53 лева и № 0000002530/11.07.2019г. на стойност 46 019,53 лева или общо процесното вземане възлиза в размер на 92 039,06 лева, което е установено и от изготвената по делото съдебно – счетоводна експертиза, относно размера на премията, която се дължи от ответника, изчислена съобразно предвиденото в Договор № 2000-19 от 09.07.2007г. и Приложение № 1.

По делото не се спори, че процесното вземане е предмет на договор за цесия от 14.04.2020г. между „АВВИ“ ООД в качеството му на цедент и ищецът „КОИН КОНСУЛТ“ ООД, в качеството му на цесионер. Безспорно установено по делото, а и видно от представеното уведомление № 99 – 3013 от 27.10.2016г., че ЗАД „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“

АД е уведомен на основание чл. 99, ал. 3 от ЗЗД за извършената цесия от 27.10.2016г., което е достатъчно за да се приеме, че последната е породила действие по отношение на длъжника – ЗАД „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД. Цесията не е с невъзможен предмет, каквито оплаквания са заявени във въззивната жалба, тъй като както бе посочено вземането предмет на цесията е валидно възникнало и изискуемо.

Изложеното обосновава извод за основателност на главния иск с правно основание чл. 301, ал. 3 КЗ вр. чл. 99 ЗЗД.

Относно акцесорния иск с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Вземането за законна лихва възниква, когато е налице главно парично задължение, с настъпила изискуемост и неизпълнение на същото. Вземането за лихва е акцесорно, като в случая предвид основателността на предявения главен иск, в правната сфера на ответника е възникнало задължение за престиране на сумата 92 039,06 лева, което не е погасено, т. е. налице е неизпълнение.

В сключения между „АВВИ“ ООД и застрахователя договор № 2000-19/09.07.2007 г. страните постигнали съгласие относно настъпване падежа на задължението за престиране на възнаграждение за застрахователно посредничество – 10-то число на месеца, следващ сключването на застрахователния договор, за който възнаграждението е дължимо. Кредиторът на главното вземане претендира обезщетението за забава от по-късен момент – 10-то число на месеца, следващ издаването на съответната фактура, което следва да му бъде присъдено, като относно размера на последното настоящият състав препраща на основание чл. 272 от ГПК към мотивите на първоинстанционното съдебно решение.

Поради съвпадение в крайните изводи на двете инстанции, обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

По отношение на разноските.

С оглед изхода на спора, в тежест на въззивника следва да бъдат присъдени направените от въззиваемото дружество разноски пред въззивната инстанция. По делото не е представен списък по чл. 80 от ГПК, но е представен договор за правна защита и съдействие, в който е посочено, че сумата представляваща адвокатско възнаграждение за въззивното производство пред САС в размер на 5 000 лв. е платена при подписване на договора. С оглед на което, съдът намира, че така представения договор е достатъчно доказателство, че тези разноски са заплатени от ответника по жалбата /така т.1 на ТР №6/2013г. на ОСГТК на ВКС/, съобразно което следва да бъдат присъдени. Направено е възражение за прекомерност от въззивника, което настоящият намира за основателно, съобразявайки чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 от 9 юли 200 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, предвид на което претендираното адвокатско възнаграждение следва да бъде намалено до предвидения в посочената разпоредба минимум от 3 537, 75 лв.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260008/04.01.2021г., постановено по т.д. № 999/2020г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 16 състав.

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1301, р-н Възраждане ж.к. Възраждане, ул. Света София № 7, ет. 5 да заплати на „Коин Консулт“ ООД, ЕИК 202303820, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Позитано № 15, ет. 6, ап. 16 на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 3 537, 75 лв. / три хиляди петстотин тридесет и седем лева и седемдесет и пет стотинки/ - разноски направени във въззивното производство.

Решението може да се обжалва пред Върховния касационен съд при условията на чл. 280, ал.1 от ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____